

VOTA
 Votis cumulata,
 &
 VIRO
MAGNIFICO ac GENEROSO
 DOMINO
**JOHANNI
 GODOFREDO
 ROESNERO.**

Inclutæ Thorunensium Reipublicæ
 Pro-Consuli Dignissimo,
 Præsidi p. t. Gravissimo,
 Proto-Scholarchæ Meritissimo,
MÆCENATI ac PATRONO MAXIMO,
 Ipsis Festi solennioris Nominalibus,
 Sidere felici Anno 1719. d. 24. Junii
 recurrentibus,
 Rudi quidem Carmine, demissa tamen mente
 ex sincero cordis affectu
 data, dicata, dedicata
 ab
 HENRICO REICHELIO,
 subiectissimo Cliente.

THORVNII

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL. SENAT. & GYMN. Typographus.

6 regal

OESNERE, PRÆSES Splendide Civium,
 Stirps Æquitatis, Justitiæ { Parens,
 { Decor,
 Et GRATIARVM celsa Proles,
 THORNIACIque Nitela Cœli.
 Hac luce memet limen ad ædium
 Sisto Tuarum, pulso repagula,
 Verum modeste : quid negoti
 Sit mihi forte rogas ? habeto:
 Favore motus, ductus & intimo
 Amore vilem, sed, veluti vides,
 Ardentibus votis repletam
 Offero (da veniam,) papyrum.
 TV sume parvum munus, & æstima
 Non munus ipsum, quod tenuissimum;
 Sed hanc magis mentem Clientis,
 Officio TIBI proniore
 Devinctam : Vlysses nil habet, unica
 Quam vota, grati pectoris indices,
 Ingentibus quæ pro Potentis
 Alcinoi meritis rependit.
 Sic ipse prorsus nil habeo, nisi
 Hæc dona mentis : candida sit Tua
 Humanitas Humanitate
 Alcinous meus ! & soluta
 Sunt, ecce, parvo grandia debita.
 Hinc esto saltim blandus, & his meis
 Attende votis, (ne recuses,)
 Nominis hac TIBI luce dandis.
 Sim curiose (vos Superos rogo !)
 Felix, & ipsis nonne beatior
 Clientibus cunctis futurus,
 Quos bonitas Tua rite servat ?

Insigne

Insigne mœstis Præsidium, mea
(*) Spes, Vrbis hujus Splendor & inclyte,
Phœbus TIBI claros honores
Elogia & peperit superba.
Haut absque magnis sat meritis Tuis,
Citare quæ si forsitan impigre
Hic allaborem, verba perdam,
Nec numerum capiet libellus.
Vrbs una (Clarum Fraustadium puta,)
Fovere Natum TE meruit suum;
Amplas Tuas sed nunc capax haut
Vna Thoruna fovere laudes.
Hæc namque tantum, Sacraque Curia,
Ornare quam TV non sine maximis
Conare curis, Templa porro,
Sunt documenta, Scholæque nostræ.
His plura jam jam pluribus addere
[Ni nota se se Gloria proderet,]
Vellem ; sed arctat me volentem,
Vt nequeam, nimii favoris
Augmen: minuto nam velut exitu
Sistuntur undæ fluctifrago impetu
Ebullientes, ne potessint
Rumpere per tenues meatus ;
Sic oris, & sic servitium Styli.
Et sic loquela pectoris intimam
Adfectus intercludit, alto
Gurgite qui vehemens redundat.
Quare silebo, nec brevibus nisi
Ex corde toto verba precantia
Præbebo cum votis, decenter
MAGNE PATRONE, TIBI sacratis.
Vitæ DATOR, SERVATOR & Optume,
Clemens DEVS, qui cuncta foves tua
Benignitate, ipsisque firma
Sufficis Vrbibus usque fulcra.
Laus summa semper, summus honor TIBI !
Quod PRÆSIDEM, quod MAGNIFICVM VIRVM,
Vrbis PATREM dignatus alma
NOMINIS euge ! videre Festa.
Queis cordis (ut fas,) ex penetralibus,
Mœrore pulso, reddere gaudia,
Et queis POTENTEM mente tota
Te DOMINVM celebrare potest.
Lætetur in TE, quin nova jubila
Eruget Ejus Spiritus, oraque
Cum plausibus multis jocisque
Carmina dent hodie sonora.
Occumbat omnis livor, ut haetenus,
Edax in ortu NOMINIS incluti,
Dudum referri rite digni
Cœlicolas (reor,) inter ipsos.

Ejusque

(*) JOHANNES p. anagr. EN IS NOAH.

Voc, autem Να signif.

Solatum : ubi vero Solatio adhuc locus relinquitur, Spei quoque non
denegatur.

Ejusque, Virtutum cumulum modo
Plenis honorum muneribus Dea
Æternet ingens Fama multos
Per Titulos memoresque Fastos.
Odora Laurus perpetuas velut
Frondes revelat ubere copia,
Comasque nobis usque mira
Explicat haut sine laude pulchras ;
Sic NOMEN Ejus Nobile, sic Decus,
Sic & superstes Fama per æthera
Et longa currat secla, nostris
Sic vireat vigeatque terris.
Fati sed atrox Mors celeres alas
Retardet, ac annis alios magis
Dignetur (HISKIA minor ne,)
Addere FONS Bonitatis annos.
JOANNIS ut sic Festa celebria,
Adjutus Alma NVMINIS hac Ope
Potente, lætus PRÆSES hicce
Rursus ovansque videre possit.
Tantum. Preces sed si tenues meæ
Adhuc valent quicquam dubio procul ;
Hoc unicum præsens rogare
Insto, mihi placide favebis.
Titanis ignes flammriter excitat
Mensis corusci Junius : at mihi
Sat, flammulas si nempe amoris
Excitet iste Tui perennes.
His jam valeto ! quum mihi riserit
Phœbus benigne, quumque beaverit
Majore me felicitate,
Dulcisonaque magis cicuta,
Majora posthac, crede, dabo quoque,
Tuasque laudes, qua potero, canam
Promptus, paratus voce : faxit,
Sint rata, sint mea vota ! NVMEN.
TV mente saltim hoc excipias velim
Carmen sat æqua, quod (fateor,) TIBI
Modis, adhuc & plane ineptis
Obtulit hæc mea Musa metris.
Nil addo : sed me dedo TIBI : DEO
Et Te TRI-VNI, qui regit omnia,
Commendo : Salve, vive felix
[Es meritus,] Pyliam senectam.

E C H O.

H Eus ! vigil Echo, cavis habitans in vallibus, omnis
Hisne meis metris Gratia dèerit ? Ech. erit.
Indicio sed quid? mihi dicio, fronsne serena
SVMMI PATRONI, an lectio grata ? Ech. rata.
Ast nimium vereor, ne forsan flebilis illa
Tu sis Deceptrix, altera Thais : Ech. ais.
Ergone (da veniam quæsitis,) Carmine quamvis
Hocce rudi gratum me fore, reris ? Ech. eris.
O vox grata mihi ! placide nunc, Echo, quiesce,
Sæpeque responsum da mihi tale : Ech. Vale !